

for den eksisterende lovgivnings rammer. Endelig foreslog SF et Beredskabsministerium, som skal samle al kommunikation og logistik i forbindelse med beredskabet – ikke bare i forbindelse med terror, men også i tilfælde af store ulykker, miljøkatastrofer, naturkatastrofer osv., så borgerne har en garanti for, at de relevante myndigheder kan præstere en sikker og koordineret indsats, hvis uheldet er ude.

Jeg vil da medgive, at regeringens anbefalinger også rummer gode elementer til forbedret terrorbekæmpelse: bedre brug af de eksisterende videoovervågningsmuligheder efter fælles retningslinjer, benchmarking af efterretningsvæsenet, integrations- og dialogfremmende foranstaltninger, forskning osv. Det er alt sammen fint nok, for intet kan jo undskylde eller legitimere terror. Men et samfund, som kun vil symptombehandle eller moralisere eller sætte hårdt mod hårdt i selvretfærdig harme, går galt i byen, og jeg vil derfor pege på nogle faktorer, som vi bliver nødt til at inddrage, hvis vi skal forstå, hvorfor terroren blusser så voldsomt op og rammer Europa i disse år, og hvorfor langt den største del af terroren i dag udgår fra radikale muslimske miljøer.

Først og fremmest har der været ført en udenrigspolitik fra Vestens side, der i mange muslimske lande vurderes som hyklerisk og imperialistisk. Irakkrigen er blot et af eksemplerne. Man hævder at ville udbrede demokrati, men gør det uden om FN, og man benytter napalm, fosforbomber, tortur og korruption. Men der er notoriske terroristreder i Pakistan og Saudi-Arabien, som især USA ser gennem fingre med, fordi der her er tale om andre geopolitiske interesser, og ikke mindst Israel/Palæstina-konflikten og Israels systematiske omgåelse af den ene FN-resolution efter den anden vækker stort anstød.

Dette vestlige hykleri og dobbeltspil fortørner mange muslimer og ikke mindst muslimer i Vesten. Mangelen på anerkendelse, oplevelsen af ydmygende generaliseringer og forskelsbehandling på grund af religion og systematiske dobbeltstandarder fra Vestens side er en torn i øjet på disse mennesker, så lad os derfor starte med at fejre for egen dør, så vi ikke både skal håndtere vreden og afmagten fra almindelige mennesker, der presses til ekstreme beslutninger, men kan nøjes med at tage vare på de deciderede psykopater og formørkede fanatikere, som ingen epoke i historien har været forskånet for. Problemet i dag er, at vi er med til at masseproducere vrede,

afmagt og dødsforagt, og stopper vi det, mindsker vi også problemets omfang.

Dertil kommer, at fattigdommen og den ulige fordeling af verdens goder er den bedst tænkelige grobund for øget religiøsitet, desperation og afmagtsfuld dødsforagt, fordi det øger modsætningerne. Militærbudgetterne, ja, bare Irakkrigens eksploderende udgifter kunne skabe skoler, oplysning, rent drikkevand, politiske reformer og fremskridt for millioner og atter millioner af mennesker. Misforholdet mellem muligheder i tilværelsen videregives hver dag via tv og internet, og intet er nemmere end at skyde skylden på dem, der har, og mobilisere dem, der intet har – hverken håb eller tiltro til morgendagen eller mad på bordet. At religionen tjener som opium for folket, er derfor stadig en sandhed.

Samtidig skal vi ikke se bort fra, at den hadske og fremmedfjendtlige tone har konsekvenser for borgere med anden etnisk kulturel og religiøs baggrund. Som samfund er vi med til at presse mennesker ud i vrede, afmagt og frustration. Nogle bliver passive, andre aggressive og slår på tæven, og andre planlægger måske bombninger. Som samfund må vi være bevidst om, at vi udfaser og marginaliserer disse mennesker, hvis vi ikke ændrer adfærd.

Kl. 18.15

Terror berører os alle. Vi er alle ofre for frygten og potentielle ofre for terrorhandlinger, og derfor har vi et fælles ansvar for at finde bæredygtige løsninger. De løsninger kræver ændringer i vores udenrigspolitik og udenrigspolitiske alliancer og i vores ulandsbistand m.v. De kræver reel integration med reelle, ligeværdige muligheder for uddannelse, job og bolig og dermed virkelige og håndfaste fremtidsmuligheder på lige fod.

Vi skal have gjort op med den hadske debatform og den generaliserende, stigmatiserende og nedværdigende retorik om udlændinge.

Statsministeren har, som det flere gange er sagt i dag, sagt, at der ikke er sket nogen aktuel ændring i trusselsbilledet. Derfor er det farligt, det er meget farligt, hvis man nu i dag lægger op til svækkelse af almindelig retssikkerhed. Det er farligt, fordi det reel t forøger utrygheden i samfundet. Det undergraver, og det er selvfølgelig det helt afgørende, de grundlæggende demokratiske principper om, at man ikke bare skal overvåge uden konkret mistanke, men man skal have en dommerkendelse, og at en person er uskyldig, indtil det modsatte er bevist.